

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/344

od 14. studenoga 2017.

o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju kriteriji koji se odnose na metodologiju za vrednovanje razlike u postupanju u okviru sanacije

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 74. stavak 4.,

budući da:

- (1) Primjereno je donijeti pravila kojima se utvrđuje metodologija za provedbu vrednovanja kojemu je cilj utvrditi postoji li razlika između konkretnog postupanja s dioničarima i vjerovnicima u odnosu na koje je izvršena mjera sanacije ili više takvih mjera i iznosa koji bi ti dioničari i vjerovnici primili da se na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) Direktive („subjekt”) primijenio redovni postupak u slučaju insolventnosti na datum na koji je donesena odluka o sanaciji tog subjekta u skladu s člankom 82. Direktive 2014/59/EU.
- (2) U slučaju razlike u postupanju zbog koje su neki dioničari ili vjerovnici pretrpjeli veće gubitke u sanaciji ti dioničari i vjerovnici imaju pravo na odštetu koja se isplaćuje iz aranžmana financiranja sanacije na temelju članka 101. stavka 1. točke (e) Direktive 2014/59/EU.
- (3) Ex post vrednovanje provodi neovisna osoba koja ispunjava uvjete utvrđene člankom 38. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 ⁽²⁾ („procjenitelj”) što je prije moguće nakon izvršenja mjere odnosno mjera sanacije, iako možda bude potrebno određeno vrijeme za dovršetak vrednovanja. To bi se vrednovanje trebalo temeljiti na dostupnim informacijama relevantnima za datum donošenja odluke o sanaciji subjekta kako bi se njime primjereno uzele u obzir konkretne okolnosti, primjerice postojanje otežanih tržišnih uvjeta na datum odluke o sanaciji. Informacije dobivene nakon datuma odluke o sanaciji trebale bi se upotrebljavati samo ako je razumno pretpostaviti da su te informacije mogle biti poznate na taj datum.
- (4) Kako bi se osigurala provedba sveobuhvatnog i vjerodostojnog vrednovanja, procjenitelj bi trebao imati pristup svojoj odgovarajućoj pravnoj dokumentaciji, uključujući popis svih tražbina i potencijalnih tražbina prema subjektu, klasificiranih prema prioritetu u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti. Procjenitelju bi trebalo biti dopušteno sklapanje sporazuma kako bi dobio savjete ili stručno znanje stručnjaka, ako to okolnosti nalažu.

⁽¹⁾ SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija (SL L 184, 8.7.2016., str. 1.).

- (5) Za potrebe utvrđivanja načina na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima da je za subjekt pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti, procjenitelj bi trebao utvrditi očekivani vremenski raspored i iznos neto novčanih tokova koje bi svaki dioničar i vjerovnik primio u okviru postupka u slučaju insolventnosti, pri čemu se ne pretpostavljaju državne potpore, diskontiran po odgovarajućoj diskontnoj stopi odnosno stopama. Pri donošenju takve procjene, procjenitelj bi mogao uzeti u obzir i informacije o nedavnim prošlim iskustvima u području insolventnosti sličnih kreditnih institucija, ako su te informacije dostupne i relevantne.
- (6) Pri utvrđivanju konkretnog postupanja s dioničarima i vjerovnicima u postupku sanacije trebalo bi uzeti u obzir jesu li ti dioničari i vjerovnici kao rezultat donošenja mjere sanacije primili odštetu u obliku vlasničkih instrumenata, dužničkih instrumenata ili gotovine.
- (7) Ova se Uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koje je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) dostavilo Komisiji.
- (8) EBA je provela otvorena javna savjetovanja o nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojem se temelji ova Uredba, analizirala moguće povezane troškove i koristi te zatražila mišljenje Interesne skupine za bankarstvo osnovane u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Opće odredbe

1. Za potrebe utvrđivanja postupanja s dioničarima i vjerovnicima u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti vrednovanje bi se trebalo temeljiti samo na informacijama o činjenicama i okolnostima koje su postojale i za koje se može razumno pretpostaviti da su mogle biti poznate na datum odluke o sanaciji te koje bi, da je procjenitelj bio upoznat s njima, utjecale na mjerenje imovine i obveza subjekta na taj datum.

Za potrebe ove Uredbe „datum odluke o sanaciji” znači datum na koji je donesena odluka o sanaciji subjekta u skladu s člankom 82. Direktive 2014/59/EU.

2. Za potrebe utvrđivanja konkretnog postupanja s dioničarima i vjerovnicima u okviru postupka sanacije, procjenitelj se oslanja na raspoložive informacije o činjenicama i okolnostima koje su postojale na datum konkretnog postupanja ili na datume na koje su dioničari i vjerovnici primili odštetu („datum odnosno datumi konkretnog postupanja”).

3. Referentni datum za vrednovanje datum je odluke o sanaciji, koji se može razlikovati od datuma konkretnog postupanja. Ako procjenitelj smatra da je diskontiranje prihoda zanemarivo, nediskontirani prihodi na datum provedbe mjere sanacije mogu se izravno usporediti s diskontiranim iznosom hipotetskih prihoda koje bi dioničari i vjerovnici ostvarili da je za subjekt na datum odluke o sanaciji pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti.

Članak 2.

Popis imovine i tražbina

1. Procjenitelj utvrđuje popis sve odredive i potencijalne imovine koju posjeduje subjekt. Takav popis uključuje imovinu za koju je dokazano postojanje povezanih novčanih tokova ili se može razumno očekivati da takvi tokovi postoje.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) te o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

2. Popis svih tražbina i potencijalnih tražbina prema subjektu stavlja se na raspolaganje procjenitelju. Tim se popisom klasificiraju sve tražbine i potencijalne tražbine prema njihovu redosljedu prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Procjenitelju se dopušta sklapanje sporazuma o savjetovanju ili uslugama stručnjaka u pogledu usklađenosti rangiranja tražbina s mjerodavnim pravom u području insolventnosti.
3. Procjenitelj zasebno utvrđuje opterećenu imovinu i tražbine osigurane tom imovinom.

Članak 3.

Koraci u postupku vrednovanja

Za potvrde utvrđivanja mogućeg postojanja razlike u postupanju iz članka 74. stavka 2. Direktive 2014/59/EU procjenitelj procjenjuje sljedeće:

- (a) način na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima u odnosu na koje su izvršene mjere sanacije ili na koje je primijenjen odgovarajući sustav osiguranja depozita da je za subjekt pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti na datum odluke o sanaciji, ne uzimajući u obzir moguće pružanje izvanredne javne financijske potpore;
- (b) vrijednost restrukturiranih tražbina nakon primjene bail-in instrumenta ili drugih instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti ili vrijednost drugih prihoda koje su primili dioničari i vjerovnici na datum odnosno datume konkretnog postupanja, diskontirana na datum odluke o sanaciji ako se to smatra potrebnim za osiguranje pravedne usporedbe s postupanjem iz točke (a);
- (c) premašuje li rezultat postupanja iz točke (a) rezultat vrijednosti iz točke (b) za svakog vjerovnika u skladu s redosljedom prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti utvrđenim u skladu s člankom 2.

Članak 4.

Utvrđivanje postupanja s dioničarima i vjerovnicima u redovnom postupku u slučaju insolventnosti

1. Metodologija za provedbu vrednovanja na temelju članka 3. točke (a) ograničena je na utvrđivanje diskontiranog iznosa očekivanih novčanih tokova u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.
2. Očekivani novčani tokovi diskontiraju se po stopi odnosno stopama koje odražavaju, prema potrebi, vremenski raspored povezan s očekivanim novčanim tokovima, prevladavajuće okolnosti na datum odluke o sanaciji, nerizične kamatne stope, premije rizika za slične financijske instrumente koje izdaju slični subjekti, tržišne uvjete ili diskontne stope koje primjenjuju potencijalni stjecatelji te druge relevantne značajke elemenata koji se vrednuju („relevantna diskontna stopa”). Relevantna diskontna stopa ne primjenjuje se ako su u primjenjivom pravu ili praksi u području insolventnosti određene posebne stope, ako su one relevantne za potrebe vrednovanja.
3. Pri određivanju diskontiranog iznosa očekivanih novčanih tokova u redovnom postupku u slučaju insolventnosti procjenitelj uzima u obzir sljedeće:
 - (a) primjenjivo pravo i praksu u području insolventnosti u relevantnoj jurisdikciji, koje može utjecati na čimbenike poput očekivanog razdoblja otuđenja ili stopa naplate;
 - (b) troškove administracije, transakcija, održavanja, otuđenja i ostale troškove za koje se može razumno predvidjeti da bi ih stečajni upravitelj ili upravitelj u postupku insolventnosti mogao snositi te troškove financiranja;
 - (c) informacije o nedavnim prošlim predmetima u postupku insolventnosti sličnih subjekata, ako su dostupne i relevantne.
4. U slučaju imovine kojom se trguje na aktivnom tržištu procjenitelj upotrebljava opaženu cijenu, osim ako posebne okolnosti sprečavaju utrživost imovine subjekta, primjerice koncentracija, zasićenje i dubina tržišta.

5. U slučaju imovine kojom se ne trguje na aktivnom tržištu procjenitelj pri određivanju iznosa i vremenskog rasporeda očekivanih novčanih tokova uzima u obzir niz čimbenika, uključujući sljedeće:
- (a) cijene opažene na aktivnim tržištima na kojima se trguje sličnom imovinom;
 - (b) cijene opažene u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili drugim transakcijama u kriznoj situaciji koje uključuju imovinu slične vrste i stanja;
 - (c) cijene opažene u transakcijama koje uključuju prodaju poslovanja ili prijenos na prijelaznu instituciju ili subjekt za upravljanje imovinom u kontekstu sanacije koja se odnosi na slične subjekte;
 - (d) vjerojatnost da će imovina dovesti do neto novčanih priljeva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti;
 - (e) očekivane tržišne uvjete u okviru razdoblja otuđenja, uključujući dubinu tržišta i sposobnost tržišta za razmjenu relevantnog volumena imovine u tom razdoblju; i
 - (f) činjenicu da duljina određenog razdoblja otuđenja odražava implikacije primjenjivog prava u području insolventnosti, uključujući očekivano trajanje postupka likvidacije ili značajke relevantne imovine.
6. Procjenitelj uzima u obzir je li financijsko stanje subjekta moglo utjecati na očekivane novčane tokove, uključujući ograničenja u pogledu sposobnosti upravitelja da pregovara o uvjetima s potencijalnim kupcima.
7. Ako je moguće te podložno primjenjivim odredbama mjerodavnog okvira za insolventnost, novčani tokovi odražavaju ugovorna, zakonska ili druga prava vjerovnika ili redovne prakse u slučaju redovnog postupka insolventnosti.
8. Hipotetski prihodi utvrđeni vrednovanjem dodjeljuju se dioničarima i vjerovnicima u skladu s njihovim redoslijedom prvenstva na temelju primjenjivog prava u području insolventnosti, kako je predviđeno člankom 3.
9. U svrhu utvrđivanja neosiguranog iznosa tražbina povezanih s izvedenicama u okviru postupka insolventnosti procjenitelj primjenjuje metodologije utvrđene Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1401 ⁽¹⁾ u mjeri u kojoj je to u skladu s pravom i praksom u području insolventnosti.

Članak 5.

Utvrđivanje konkretnog postupanja s dioničarima i vjerovnicima u postupku sanacije

1. Procjenitelj utvrđuje sve nepodmirene tražbine nakon otpisa ili konverzije instrumenata kapitala i provedbe mjera sanacije i te tražbine raspoređuje na pravne i fizičke osobe koje su bile dioničari i vjerovnici subjekta na datum odluke o sanaciji. Osim ako pravne i fizičke osobe koje su na datum odluke o sanaciji bile dioničari i vjerovnici subjekta prime novčanu odštetu kao rezultat sanacije, procjenitelj utvrđuje konkretno postupanje s njima u skladu sa stavcima od 2. do 4.
2. Ako pravne i fizičke osobe koje su bili dioničari i vjerovnici subjekta na datum odluke o sanaciji prime odštetu u obliku vlasničkih instrumenata kao rezultat sanacije, procjenitelj utvrđuje konkretno postupanje s njima tako što osigurava procjenu ukupne vrijednosti dionica koje su prenesene ili izdane kao naknada imateljima konvertiranih instrumenata kapitala ili vjerovnicima u bail-inu. Ta se procjena može temeljiti na tržišnoj cijeni procijenjenoj na temelju opće prihvaćenih metodologija vrednovanja.
3. Ako pravne i fizičke osobe koje su bile dioničari i vjerovnici subjekta na datum odluke o sanaciji prime odštetu u obliku dužničkih instrumenata kao rezultat sanacije, procjenitelj utvrđuje konkretno postupanje uzimajući u obzir čimbenike kao što su promjene u ugovornim novčanim tokovima kao rezultat otpisa ili konverzije ili provedbe drugih mjera sanacije, te relevantnu diskontnu stopu.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1401 od 23. svibnja 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava u vezi s regulatornim tehničkim standardima za metodologije i načela o vrednovanju obveza koje proizlaze iz izvedenica (SL L 228, 23.8.2016., str. 7.).

4. Za svaku nepodmirenu obvezu procjenitelj može uzeti u obzir cijene opažene na aktivnim tržištima za jednake ili slične instrumente koje izdaje subjekt u sanaciji ili drugi slični subjekti, ako su te cijene dostupne te u kombinaciji s drugim čimbenicima navedenima u stavcima 2. i 3.

Članak 6.

Izvješće o vrednovanju

Procjenitelj izrađuje izvješće o vrednovanju za sanacijsko tijelo, koje uključuje barem sljedeće elemente:

- (a) sažetak vrednovanja, uključujući raspone vrednovanja te izvore nepouzdanosti vrednovanja;
- (b) objašnjenje ključnih primijenjenih metodologija i pretpostavki te mjere u kojoj njihov izbor utječe na vrednovanje;
- (c) objašnjenje, ako je moguće, razloga zbog kojih se vrednovanje razlikuje od drugih relevantnih vrednovanja, uključujući vrednovanja za potrebe sanacije provedena u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2018/345, ili od drugih regulatornih ili računovodstvenih vrednovanja.

Članak 7.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. studenoga 2017.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER
